



Carta encargada polos grupos galegos a Xaquín Marín para denunciar o desastre do Prestige.

A RESPOSTA DO ECOLOXISMO GALEGO

“Galicia é o país de Europa máis castigado polas mareas negras. A provocada polo *Prestige*, a quinta que sufrimos nos últimos 20 anos, é unha catástrofe sen paliativos: os prexuízos ecolóxicos, sociais e económicos son gravísimos e terán que pasar varios anos até que o litoral contaminado se recupere”. Así comezaba o manifesto *Nunca Mais* asinado polas cinco principais organizacións ambientalistas galegas (a Asociación para a Defensa Ecolóxica de Galiza –ADEGA–, a Coordinadora para o Estudio dos Mamíferos Mariños –CEMMA–, a Federación Ecoloxista Galega –FEG–, a Sociedade Galega de Educación Ambiental –SGEA–, e a Sociedade Galega de Historia Natural –SGHN–) e feito público en vísperas da manifestación do 1 de decembro de 2002.

Estas organizacións lembraban que fronte ás costas galegas navegan miles de buques cargados con petróleo e outras mercadorías perigosas e que en numerosas ocasións tiñan advertido da ameaza que representan para o litoral galego. Pero tamén advertían que nen o Goberno Central nen a Xunta de Galiza tomaran as medidas necesarias para acabar coa indefensión do noso mar e continuaban ignorando que o litoral galego constitúe no seu conxunto un patrimonio ambiental de enorme valor do que depende unha parte moi importante da nosa economía, do noso benestar.

Censuraron a actuación da Administración, “caracterizada pola precipitación, a descoordinación, a desorganización, a lentitude, a improvisación, a ocultación de información, e os intentos patéticos de minimizar a gravidade do desastre”. Para estas entidades, a ausencia dun plano de emerxencia levou ao caos e á ineficacia, o que agravou fortemente as consecuencias do desastre. A xenerosa oferta de miles de voluntarios e voluntarias de Galiza e de fóra para participar nas tarefas de combate á marea negra non foron ben aproveitadas, ao igual que a axuda doutros Estados. Nas semanas seguintes, a negación de axuda ás xentes das Rias Baixas seguiría a mesma lóxica.

As organizacións ambientalistas galegas chamaron a atención sobre a responsabilidade dos presidentes galego e español, Manuel Fraga e José M^a Aznar, e dalgúns dos seus conselleiros e ministros, Carlos del Álamo, Jaime Matas e Francisco Álvarez Cascos, e solicitaron a demisión de ambos gobernos.

Táboa de mínimos

As organizacións ambientalistas galegas pediron que se adopten as seguintes medidas:

- Declaración das costas galegas como Zona Marítima Especialmente Sensíbel.
- Maior control do tráfico marítimo de mercadorías perigosas. Afastamento do dispositivo de separación do tráfico de Fisterra.
- Adiamento dos prazos para a aplicación das Directivas Erika 1 e Erika 2. Prohibición inmediata de buques monocasco e con bandeira de conveniencia en augas comunitarias. Regulación internacional do tráfico marítimo que tamén garanta condicións de traballo dignas das tripulacións.
- Plano de emerxencia dotado con recursos suficientes (barcos anticontaminación, barcos para trasvases, remolcadores de potencia suficiente, barreiras,...).
- Ampliación das áreas mariñas e litorais propostas para formar parte da Rede Natura 2000.

Estas medidas completában-se con outras tais como a creación dun Parque Nacional da Costa Atlántica e a asunción das competencias en materia de conservación da biodiversidade nas augas litorais por parte da Xunta de Galiza.

O ecoloxismo galego actuou coordinado para mellorar a loita contra a marea negra e a incompetencia das autoridades, en consonancia coa reacción solidaria e desinibida da sociedade galega e de todo o voluntariado

Porén, para o ecoloxismo galego estas medidas nunca evitarán totalmente o risco de mareas negras, e tamén alertan da contaminación por petróleo debida a pequenos, numerosos e continuados vertidos (lavado de sentinas...) fronte ás nosas costas. Estas entidades consideran necesario reducirmos a dependencia excesiva do petróleo (mediante o aforro de enerxía, por exemplo cun modelo de transporte non baseado no automóbil privado, e tamén coa promoción das enerxías renovábeis), e propoñen que se acorden obxectivos de redución do número de buques que transitan con mercadorías perigosas.

O ecoloxismo galego actuou de forma coordinada desde un comezo, co obxectivo de aproveitar todos os medios e aumentar a eficacia de loita contra a marea negra e a incompetencia das autoridades. Actuou coordinadamente en diferentes frentes, sexa no seguimento do alcance da marea negra, non deixando-se enganar pola manipulación informativa dos gobernos, sexa no auxilio de miles de aves afectadas polo fuel, ou nas tarefas de limpeza do litoral, así como contribuindo ás actuacións da Plataforma Cidadá Nunca Mais, da que forma parte. Un traballo só apoiado e, se cabe, superado pola reacción solidaria e desinibida da sociedade galega e de todo o voluntariado chegado de numerosas partes de Europa e do Mundo. ■